Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

semp habitura ē. S; ordo seruand fu
it. quo ds uoluit ostendē. qm̄ bonū
fit animal rōnale. q. ꝫ peccare possit
qm̄ uisſit meli q. peccare non possit.
Ecce his uerbis euidenter astruit.
q. p̄ b̄tudinis ofirmationē. erit in
homine lib̄m arbr̄m. q̄ peccare n̄ po
terit. ꝫ nunc in anglis ē ꝫ uisis q̄ cum
dno sunt. ꝫ tanto intq; lib̄r. q̄nto a
peccō inmuni. ꝫ ad bonū pni. Quo
enim quisq; ab illa peccati seruitu
te de qua sēptum ē. qui fac̄ peccm
seruus ē peccti. longus abſistit.
tanto ineligendo bonum. lib̄r. ꝫ iu
dicium. Vnde si diligenter inspicia
tur. lib̄m iudi dici arbitriū. quia
sine coactione. ꝫ necessitate. ualet
appetere ut eligere. q. ex rōne decre
uerit. De libtatis arbitrii diffā. s.
Exp̄dictis p̄spi ꝫ duā sa tēpora.
Cuium fit q̄ maior fuit libtas
arbitrii p̄ma qm̄ secda. ꝫ tēia multo
maior qm̄ secda ut p̄ma. Prima enī
libtas arbitrii fuit. inq̄ poterat
peccare ꝫ n̄ peccare. Vltima u̅ erit
inqua poterit n̄ peccare. ꝫ n̄ potit
peccare. Media u̅ ē hec qua p̄ pec
care. ꝫ non p̄ non peccare. aī repa
tionem ꝫ mortaliter. Post repatio
nem uero saltem uenialiter. De li
quatuor statib̄ liberi arbitrii.
Et possunt notari in homine
iii. status liberi arbitrii. Ante
peccm̄ enim. ad bonū nil impedi
ebat. ad malum nil impellebat. n̄
habuit infirmitatem ad malū. ꝫ
fuit adiutorū ad bonū. Tē sine
errore rō iudicare. ꝫ uoluntas sine
difficultate bonum appetere potat.
Post peccm̄ u̅. ante repationē grē.
p̄mitur aconcupiscentia ꝫ uincit.
ꝫ hc infirmitatē in malo. s; n̄ hc
grām in bono. ꝫ iō p̄ peccare. ꝫ n̄ p̄
non peccare. ꝫ dampnabiliter. Post re
pationem u̅. ante ofirmationē. pre
mitur aconcupiscentia ꝫ n̄ uincit.
ꝫ hc infirmitatē quidē in malo. s;
grām in bono. ut possit peccare. pp
ter libtatē ꝫ infirmitatē. ꝫ possit n̄
peccare ad mortem. pp libtatē et
grām adiuuantem. n̄ dū tū habet
posse omnino n̄ peccare. ut n̄ posse
peccare. pp infirmitatē. non dū p
fecte absortā. ꝫ pp grām nondum
pfecte ofirmatā. Post ofirmationē
u̅ infirmitate penitus consupta. et
grā ofirmata. n̄ uincit potit. n̄ pre
mit. ꝫ tunc habebit. non posse pecca
re. De corruptione lib̄i arbi pp peccm.
Vnde manifestum ē q. p̄ter alias
penalitates. ꝫ peccō illo incurrit
homo. penam in corruptione. ꝫ dpssi
one lib̄i arbitrij. p illud namq; peccm
naturalia bona in homine corrupta
sunt. ꝫ gratia detracta. hic ē enī ille
qui a latronib̄ uulneratus ē. ꝫ spolia
tus. Vulnerātus quidē in naturalib̄
bonis quib̄ non ē p̄iuat̄. alioq̄n non
posset fi repatio. spoliatus u̅ gratiis
que p grām naturalib̄ addita fuerāt.
Hec sunt data optima ꝫ dona pfecta
quoꝫ alia sunt corrupta p peccm. i.
naturalia. ut ingeniū memoria.
intellis. alia subtracta. i. gratia. q̄m
quam ꝫ naturalia ex grā sunt. Ad ge
nerale quippe di grām pinent. sepe
tīi huiūmodi fit distinctio. cū grē vo
cabulum ad spēm. non ad gen̄ refer
tur. Corrupta ē g libtas arbitrii p
peccm. ꝫ ex parte pdita. vñ auḡ inen
cheridion. Lib̄o arbitrio male utens
homo. ꝫ se pdidit ꝫ ipsum. Cū enī li
bo arbitrio peccauerit. uictore pecco
amissū ē. ꝫ lib̄m arb. a quo enī quis
deuictus ē huic ꝫ seruus addictus ē.
Ecce lib̄m arbr̄m dicit hominē amu

Ceuidens ꝫ sufficiens rō qr dicatur lib̄m arbr̄m.

Auḡ